

X.évfolyam 14. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2009. június/2

Áprily galéria

Kiss Dénes vagyok, Szigetmonostoron élek szüleimmel, két bátyámmal és öcsémmel, körülbelül azóta, amióta megszülettem. Azonban mégis több dolog fűz Szentendréhez, mert ide járok már általános iskolás korom óta, másrészt szabadidőmben is itt szoktam lenni barátaimmal. Ebben az iskolában 0.-osként kezdtem tanulmányaimat, de azelőtt voltam már „ferences” és „agy-as” is. Már kiskorom óta közel állnak hozzám a művészetek, így kerültem testvéreim után a Szentendrei Művészeti Iskolába („AGY”), ahol 6 éven keresztül fejleszthettem rajztudásom, és közben más művészeti ágakat is kipróbálhattam, ahogyan azt már előző cikkemben leírtam. Itt sok művésztanár (pl.: Páljános Ervin, Pirk László) tanított meg a grafika legkülönbözőbb techni-

káira, az alaptudást is itt szerezhettem meg. A kiállításomban található két kis rézkarcot is itt készítettem. Miután a tanulmányaimat máshol folytattam, a rajzolást nem hagytam abba és visszajártam délutáni szakkörökre egykori iskolámba. Azonban zavart, hogy egy bizonyos szintnél nem tudtam tovább jutni, már nem voltak sikerélményeim. Ez okból is, később otthagytam a rajziskolát és már csak otthon folytattam a hobbimat.

Tavaly meghatározó pont volt „pályafutásomban”, amikor jelentkeztem egy négynapos

jobb agyféltekés rajztanfolyamra. Megdöbbentő volt számomra, hogy az ötvenfős csoportból mindenki milyen hatalmas változáson ment keresztül ilyen rövid idő alatt. Én is itt tökéletesíthettem a portré készítést, holott nem tanultam sok új technikát. A tanfolyam lényege az volt, hogy egy újfajta látásmóddal tanuljunk meg rajzolni.

Azóta újra többet rajzolok szabadidőmben, és már bátran rajzolok portrékat, különösen a női portrék a kedvenceim. Eddig talán legjobban a könnyöklő lány portré sikerült.

Amire még büszke vagyok: a gyúrtpapír tanulmány, a Marilyn Monroe portré és a prágai festmény. Ez utóbbira azért, mert félig emlékezetből készítettem prágai látogatásunk után, másrészt mert a festészet mindig nehe-

zen ment.

Terveim között szerepel, hogy a festészetet is elkezdéném komolyabban tanulni. Későbbi terveim viszont még nincsenek, de szeretném megtartani hobbiként a rajzolást, és talán majd egy olyan szakmát találni, amiben alkalmazhatom ezt a kis rajztudást.

Egyelőre elégedett vagyok azzal, hogy sikerült elkészítenem egy kiállításra valót, és hálás vagyok Györgyi tanárnőnek és az iskolának a lehetőségért, hogy ezt itt bemutathattam.

Az ASC (Adria Sport Club), iskolánk vitorlás-csapatának idén nem sikerült a címvédés a VIII. Genua Cup tengeri navigációs vitorlásversenyen. Negyedik helyen végeztünk, bár karnyújtásnyira voltunk az összetett második helyezéstől.

Ismét kora hajnalban keltünk útra, hogy a hajónkat délelőtt átvéve egy szabad edzés keretében kipróbálhassuk azt. Sajnos, a szintén ASC nevű charter cég (ASC Gomar), nem hogy időben nem, de át sem tudta adni nekünk a kisorsolt Zrno Sol nevű hajót! (Az elmúlt két hétben 3 hajójuk ment úgy tönkre, hogy vitorlázásra alkalmatlan lett. Ebből kettő a versenyre kisorsolt Elan 333 típusú uszomány volt.)

Bár először át sem akartuk venni a Sol névre keresztelt, más rendszerű vitorlával szerelt hajót, végül beletörődtünk. Szinte sötétedett, mire kihajóztunk a Biograd-i kikötőből. (Míg a mezőny, 10 hajó, roll grószos - árbocba tekerhető vitorlázatú volt, - addig a miénk lazy jack-es - felhúzás vitorlázatú!

Ez akár előnyösebb is lehetett volna, de nem a mi esetükben. Lestrapált hajó volt, kinyúlt, öreg vitorlázattal).

Másnap, Sukosan előtti vízterületen szállt versenybe a mezőny. Bár a rajtunk nem sikerült túl jól, egy hosszú hátszeles szakaszon spinakkert (hátszél vitorla) húzva és ügyesen lavírozva hamar feljöttünk az első háromba. A szél igen változatosan fújt, hol egyik, hol a másik hajónak jobban, így folyamatosan cserélődtek a helyezések az élbolyban. Az első futam mindkét ellenőrző pontján Sol haladt át elsőként! Sajnos a „célegyenesbe” érve, cirkálós szakaszon (vitorlás hajók közvetlenül széllel szembe nem tudnak haladni, ezért ekkor cikk-cakkban közelítik meg a célt), elszakadt a genua (orr vitorla) és az első helyről a hátralévő 12 mérföldes szakaszon lassan, de folyamatosan lecsúsztunk a hetedik helyre.

Este Iz Veli kikötőjében, hosszas telefonálgatások után sikerült elérni a charter cégnél, hogy másnap reggelre kapjunk egy másik vitorlát az elszakadt

helyett. Kilencre, a megígért időre nem érkezett meg a csere vászon. A terv az lett, hogy ne kelljen túl sokáig halasztani a rajtot, a zsűri hajó kölcsönadta a saját genua-ját. (A zsűri úgyis csak motorozik a rajt, az ellenőrző pontok és a cél között. Sajnos más típusú hajó volt más méretű vitorlával, így Sol a szakadt helyett kapott egy kisebb vásznat.) Elrajtol a mezőny, majd a zsűri hajó átveszi a vízen a csere vásznat a charter cégtől, és este visszacseréli a futam után a sajátjára a Sol-lal. De... menetrend szerinti komppal küldték a cserevásznat, így lehetetlenné vált a vízen átvétele! Csúszott a rajt. Dél felé megérkezett a komp, de túl nagy méretű

csere genuát hoztak, amit nem lehetett felhúzni, így a háromszori vitorlacserék után maradt a kisméretű zsűri-vitorla a Sol-on.

A második futamban utolsóként rajtolunk. (Nem csoda, hisz míg a többi hajó a rajt területen felkészülve várta a rajtjelet, addig mi a kikötő szélvédett öblében körbe-körbe motorozva idegesen

cserélgettük a vitorlákat). Viszonylag hamar sikerült megelőzni három hajót. Majd, egy rövid félszeles szakaszon (oldalról fújó szél) a hetedik helyről elsőként rántottunk spinakkert (hátszél vitorla) és mire az előttünk lévőek kapcsoltak és szintén spirántottak, addigra már ott voltunk a harmadik helyen. Fél szélben hátszélvitorlával menni nagy odafigyelést és koncentrációt igényel, de ilyen kockázat nélkül nem lett volna esélyünk, hogy érdemben is versenyben maradjunk! Az első ellenőrző ponton a harmadik, a második ellenőrző ponton viszont már második helyen álltunk. A futam harmadik szakasza elég érdekesen alakult. Az első helyen álló hajó rossz irányba ment el, ezáltal elbizonytalanította az összes hajó navigátorát. Mi egy ideig jó irányban haladtunk, de mikor a mezőny legjava a rossz irányba fordult, végül mi is elfordultunk a helytelen irányba. Erős szélben, a nagy hullámon billegő hajón nehéz volt összevetni a kapott útvonalat tartalmazó, immáron gyűrött térképvázlatot a hajótérképpel, ami nem egyezett a Maritime

hajósbolttól kapott kézi GPS képével sem. Az adott esetben nem volt könnyű jó döntést hozni a szigetek, zátonyok, szirtek kerülésénél. Végül a helyes útra visszatalálva a második helyen értünk célba! A harmadik futam az elgyengülő szél miatt halasztással indult. A hajóknak át kellett motorozniuk az első ellenőrző pont-hoz, ahol már sikeres rajtot vehettünk. A második-harmadik helyen rajtoltunk, de a hajónk nem tudott olyan élesen menni, mint a többi (közelebb a szél felé), így hamar visszacsúsztunk a nyolcadik helyre. Az első szigetkerülés után, spinakkerrel, elcsendesülő szélben feljöttünk az ötödik helyre, mikor elállt a

szél és a zsűri fontolóra vette a futam lefűjását. Mindeközben eleredt az eső. Sok idő múltán egy kis frissülést kihasználva sikerült megkerülni a cél-egyenes előtti utolsó szigetet is és feljönni a negyedik helyre. Néhány mérfölddel a cél előtt ismét elgyengült az amúgy is csak lengedező szél. A zsűri kilátásba helyezte a futam lefűjását. Sol javasolta, hogy ha már a táv nagy részét teljesítették, és alig van hátra a versenyből, valamint ha nincs vitás helyzet a pillanatnyi helyezések tekintetében, akkor fogadják el érvényes futamnak az aktuális he-

lyezésekkel. Ezt minden hajó visszaigazolta, majd minden egység visszamotorozott a báziskikötőjébe. Az esti eredményhirdetésen kiderült, az egyik hajó óvást nyújtott be, miszerint nem lehet érvényes a futam, ha nem futnak be a hajók a célba. A zsűri a versenykiírás alapján jóváhagyta az óvást.

Ha érvényes lett volna az utolsó napi futam, akkor az ASC csapata összetettben a második helyen végzett volna, de így csak a negyedik hely maradt nekünk. A zsűri nekünk ítélte oda a Fair Play Díjat!

Szerencsére a Regina-tól kapott mikrobusszal a csapatunk szárazföldi közlekedése nem volt ennyire kalandos, de

kényelmes és biztonságos igen!

A csapat ezúton szeretné megköszönni a Maritime hajósbolt és a Regina autókölcsönző támogatását, valamint a versenytársak türelmét a második futam késedelmes rajtjánál!

A csapat idei legénysége: Takácsy Dorka (10.a), Kretz Viktória (11.a), Sulyok András Attila (9.a), Havadtői Szabolcs (külsős), Lakatos Zoltán (külsős) és Köck Gábor testnevelő.

Skipper

Válaszok egy Miért? kérdésre

„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam.”

2Tim. 4.7.

Tízéves iskolánk Példakép(p) vetélkedőjén a 10. b osztály végzett az első helyen. A miéltre próbálunk válaszolni. Mert az anyagért, amiből válogatásként néhány fontos gondolat az osztályterem egyik falát beborító Apáczai-tablóra felkerült, még Hollandiába is ellátogattunk.

Mert a második félév kezdetétől az osztály faliújságján minden héten más-más Apáczai idézet indítja a hetet. Mindig másvalaki keres tőle egy-egy mondatot, gondolatot. Ebből válogatunk, mikor majd a szóbeli érettségi vizsgát két év múlva megkezdjük.

Mert mi azt is megtanultuk Kodálytól, hogy „Születése még senkit sem tett magyarrá, azért is meg kell dolgozni.” Mert Lorántffy Zsuzsannáról azt is tudjuk, hogy segítsége nélkül Apáczait nem lett volna ki kövesse abba a kolozsvári iskolába, aminek évszázadokkal később diákja volt Wass Albert és Áprily Lajos is. Mert azt is tudjuk Szenczi Molnár Albe-tről, hogy hajdan Károli Gáspár segítője volt. Mert Érmihályfalváról nem csak azt tudjuk, hogy ott található Pirk László egyik leghíresebb alkotása, de azt is, hogy itt született Zelk Zoltán.

Mert azt is tudjuk, hogy Bethlen Gábort tudósai társaságában nem csak a kétezres örökíti meg, de őt ábrázolja Marosvásárhelyt a Kultúrpalota Kistermének üvegablaka is, ami eredetileg az 1906-os

évi montreali Világkiállításra készült volt.

Mert azt is tudjuk, hogy Hamvas Bélának kedvence volt Lao-ce, nem csak fordította őt. Mert azt is tudjuk Reményikről, hogy álnéven Végvárként publikált, s hogy legjobb barátja, Áprily, csak hogy védje őt a román hatalom akkori dühétől, az 1930-as években Budapesten megjelent, a református iskolának készült irodalmi szöveggyűjteményében ezen az álnéven szerepelteti. Mert Kós Károlyról azt is tudjuk, hogy első épülete az óbudai református paplak s azon még Kosch néven szerepel a neve.

Mert Takaró Mihály Wass Albert előadására az egész osztály Budapestre is eljutott s az ott halott Tizenhárom almafa bevezetőjével lett osztályunk egyik diákja második a város Wass Albert vers- és prózamondó versenyén. Mert Sinka István szülőhelyéről nekünk Arany János Csonkatornya is eszünkbe jut. Mert Németh Lászlóról azt is tudjuk, hogy Bolyai drámát írt.

Mert a Bolyaiakról az a bizonyos pónyik almafa is eszünkbe jut. Mert Áprily Lajos emlékkövéhez osztályunk szokott elzarándokolni s a mi osztály-

termünket díszíti az a fényképmásolat, ami Áprily a dunabogdányi református templom bejárata előtt örökítette meg valamikor a negyvenes évek elején. Mert a szabadnapot, amit nyertesként kaptunk, arra fordítjuk majd, hogy meglátogassuk a terem névadójának erdővidéki szülőfaluját, Apácát.

Mert a nyolcvan éves Kányádi Sándor „Apáczai” verse int osztályunk faláról:

„háttal áll arcát nem láthatjuk nem volt ideje megfordulni hogy szoborba képbe örökíthessük vilanófény s fotók ha lettek volna akik magyarázás közben vagy amint olykor bátorítóan visszapillant az utána menőkre de hiába mosolya amúgy is nyugalomra intette volna a buzgolkodókat megyünk hát mögötte amerre előljárói tekintetének fénykévei mutatják az irányt s az ösvényt lábunk előtt követjük mint diákjai annak idején gyulafehérvárról kolozsvárra jövet egyetlen batyunk botunk fegyverünk az anyanyelv” Mert a többi osztálynál egy kicsit többet tudtunk elődeinkről.

Kelt Szentendrén, Apáczai születésének 375. évében

A tudomány házhoz jön

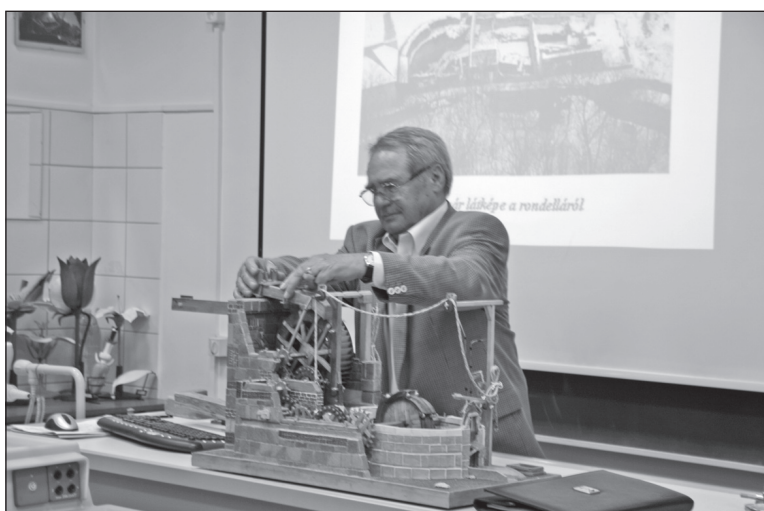
Április 20-án délután ismét megtelt a Bolyaiak-terme érdeklődő diákokkal, akik arra az előadásra vártak, amely az esztergomi vízgépről szólt. Ez az előadás annak az előadássorozatnak a része, melyet az iskola idén kezdett meg és amelynek a neve a „Tudomány házhoz jön ...”. Nagyon érdekesnek találtam, hogy már 1470-ben is ismerték ennek a víz-kiemelő rendszernek a technikáját! Amikor az előadónk, Szepesi Zoltán tanár úr elmagyarázta, hogy ez az egykori régi, mégis csodálatos gépezet hogyan működik, még jobban elcsodálkoztam rajta, hogy ez hogyan lehetséges! A vízgép a

vízútás elvét használva, hullámok segítségével emeli a magasba a vizet, közel 6 bár nyomással, 60 méterre, ami - valljuk be - az 1400-as években nagy teljesítmény lehetett... A gépezet több elemből kapcsolódik össze, mégis a központi elem a leglényegesebb, amely

vasgolyókat ejt egy vízzel teli csőbe, ahol longitudinális hullámokat keltve 6 bár nyomást mér a cső falára, amelyből a víz egy kis lyukon távozik és egy másik csőbe átvezetődve, felhasználva a 6 bár nyomást, felemelkedik. Ez elegendő ahhoz, hogy a vízoszlop

akár 60 méter magasra feljusson. A vasgolyók számát lehet változtatni, általában 12-13 darabot használtak. Ez egy körkörös folyamat, ezért tudja biztosítani az állandó 6 bár nyomást és ezért tud olyan magasra menni a víz. Az előadás nagyon érdekes volt, főleg mivel maketten is láthattuk az egész szerkezet működését, amelyet itt ilyen

rövid helyen elég nehéz lenne elmagyarázni. Ajánlom mindenkinek, hogy menjen el és nézze meg élőben, vagy látogasson el a hivatalos honlapra a www.jupi.hu-ra.

Vizes nyolcas

Iskolánk vízilabdázó diákjai meghívást kaptak az új szentendrei uszoda, a Vizes Nyolcas megnyitására, hogy játékukkal emeljék a rendezvény fényét.

10 órakor volt a találkozó a főbejárat előtt, de kiderült, hogy csak fél 1-kor engednek be minket. Volt, aki hazament és csak később jött vissza, mi pedig néztük a koncerteket és előadásokat. Egy jó kis árnyékos helyen vártuk, hogy a megnyitónak vége legyen. Hirtelen valami figyelemfelkeltő dolog történt, galambokat röpítettek az égbe kék héliumos lufikkal együtt (persze egy-kettőt szerezünk, hogy ne unatkozzunk).

Ezután az örök beengedtek minket a garázsba, amin keresztül a többi iskolával együtt bejuthatunk az épületbe. Hosszas keresés után megtaláltuk az öltözőket, ahova a cuccainkat is lerakhattuk,

majd egyenesen a medencéhez siettünk. A vízben mindenki bemelegíthetett, miközben ment a zene és elmondták, hogy hogyan fog zajlani a verseny. Iskolák összevont csapatai játszottak egymás ellen 10 perces meccseket. Mi az Agy Tanodával voltunk egy közös csapatban. Két meccset játszottunk, az első meccsen döntetlent értünk el, a másodikon, amelyiken Molnár Tamás 3-szoros olimpiai bajnok (!!!) erősítette a csapatunkat, szoros mérkőzésen alulmaradtunk. Miután az egész lezajlott, jött az eredményhirdetés. Az iskolánk a 2. helyen végzett. Mindenki kapott érmet és egy táskát, ami-ben póló vagy törülköző és egy arckifestő zsírkréta volt. Végre vége lett a napnak és mindenki fáradtan, de mégis fölemelt fővel térhetett haza.

Szabó Bence 7.a

Debrecenbe kéne menni...

Iskolánk is meghívót kapott 2009. május 22-ére Debrecenbe, ahol a Magyar Református Egyház Alkotmányozó Zsinatát és Hálaadó Ünnepeét rendezték. A nagyszabású rendezvény fő célja a Kárpát-medencei egyháztestek összefogása, az egységes Magyar Református Egyház közösségének megerősítése volt. Határontúli vendégek érkeztek Kárpátaljáról, Partiumból, Erdélyből, Felvidékről és Délvidékről.

Számos diákcsoport lépett fel a színpadokon néptánc, népdal és rövid színjátzó műsorral. A város főterét és környékét színpadok, kiállítósátrak tarkították. A református egyház intézményei, köztük az ifjúsági szervezetek, a misszió, a szeretetszolgálat valamint az oktatási intézmények mutathatták be tevékenységüket képekben, ismertetőikkel, termékeikkel és az érdeklődők kérdéseire válaszolva.

A Nagytemplom tövében, közös sátorban állítottunk ki a miskolci Lévy József Református Gimnáziummal és az Ecsedi Báthori István Református Gimnázium és Kollégiummal. Kis küldöttségünk tagjai Ferenczy Alpár tanár úr, Kemenesi Dóra, Gáthy

Gergő és jómagam igyekeztünk sok színes kép, egyenmellény, nyakkendő, ballagó tarisznya, Alfa újságok és évkönyvek segítségével ízelítőt adni a Szentendrei Re-

formátus Gimnázium életéből. Az iskola selyem zászlaja már messziről vonzotta az érdeklődőket, akik az adventi gyertyagyújtás, a betlehemes játék, a sportnap, a szalagavatók fotóit nézegetve sok-sok kérdést tettek fel. Egy felvidéki 60 fős református gimnázium a holland diákcsera programban készített angol nyelvű plakátok nyomán érdeklődött, hogyan is alakítható ki hosszú távú hasznos együttműködés két iskola között.

Kora délután indult az egyesítő menet, melyen zászlókkal és az intézmény vagy gyülekezet nevét hirdető táblákkal járták körbe a küldöttségek a szűkebb belvárost. A szervezők jóvoltából sok lelkes önkéntes a trópusi

melegben rendszeres vízosztással enyhítette a forráság okozta kellemetlenségeket. A szinte végeláthatatlanul hosszú sorban énekszóval vonulókat az ablakokból, erkélyekről szemléltek Debrecen polgárai. A Debreceni

Református Kollégium Kántusa Berkesi Sándor tanár úr vezényletével a nagyszínpadon élőben szerepelve segítette a jó hangzást. A zsolnárokat, dicséreteket több ponton kihangosítva követhették a menetben résztvevők. Délután négy órakor minden református templom harangja megszólalt, ezzel is az egységet hirdelve. A szabadtéri úrvacsorás istentisztelet után még számos szabadtéri és templomi koncert szerepelt a programban. Egy jókora alföldi vihar jégesővel bőrig áztatta a

szentendrei küldöttségünket, így gyorsan hazafelé vettük az irányt. Az autópályán haladva szinte másodpercenként változtatatosan cikázó villámok csaptak le mögöttünk a távolban.

Élmény volt részt venni az ünnepen, megélni az összetartozást és megismerni más református iskolák hagyományait.

Kuzma Márta tanárnő

Múlt, jelen, jövő

Különleges nap volt iskolánk életében az országos munkanapnak nyilvánított március 28.-a (szombat). Ez a nap tanítási nap volt, de az SZRG-ben a 10 éves jubileumi ünnepségsorozat vette kezdetét. Azért kapta ezt a címet, hogy „Múlt, jelen, jövő”, mert az elmúlt 10 évben az SZRG-ben érettségizett, jelenleg valamelyik egyetemen vagy főiskolán tanulók előadásokat tartottak a ma még a gimnázium padjait koptató diákoknak, akikből a jövő egyetemistái, vagy főiskolásai lesznek. Ezen a napon minden osztálynak 3 órája volt, s az órákon 2-2 előadás, különböző témakörökben.

A 6. a osztályban:

1. óra: Mali Péter: Késő bronzkori bronzkincsek

Dombai Balázs: Magyarország vízi állatai

Előadók:

Balogh Gellért	A Kandó
Barbarics Péter	Egyetemi élet a gyógyszerész szakon
Bartha Álmos	Kína
Besenyey Gabriella	Oknyomozó újságírás
Borsi Anna	A számítógépes programozás kezdetei
Dobó Gyöngyi	Érzelmi intelligencia
Dombai Balázs	Magyarország vízi állatainak életformái
Draskovits Tímea	Marketing kommunikáció, eladáshelyi reklám
Dúcz Erzsébet	Dylan Thomas
Földi Nikolett	Szentföld ma
Gombos Péter	A film-trükkök fejlődése
Horváth Réka	Az egészséges táplálkozás mindennapjainkban
Káldy Kata	Építészeti terveim
Kevevári Péter	A Wall Street-től egy skandináv kisvárosig
Kocsis Réka	Miért gyűjtött Kodály és Bartók népdalokat?

nak életformái és vízi táplálékhálózatok

2.óra Földi Nikolett: Szentföld ma

Timár Sára: Népzene a mai világunkban

3.óra Besenyey Gabriella: Oknyomozó újságírás

Draskovits Tímea: Marketing, kommunikáció, eladáshelyi reklám

című előadásokat hallgathattuk meg, amelyek igazán érdekesek voltak. Nekem legjobban Földi Nikolett és Draskovits Tímea előadása tetszett.

Jó volt ez a nap, köszönet érte mindazoknak, akik részt vettek a szervezésben és a lebonyolításban.

Sipos Zsófia Alexandra 6.a

Kósa László

Sportturizmus Magyarországon

Králik Eszter

Művészeti iskolák felvételi rendszere

Libertiny Dorottya

Vállalatok környezeti felelősségvállalása

Mali Péter

Késő bronzkori bronzkincsek

Móricz János

Az örökség megteremtése

Nagy-Győr Ádám

Kódolás és rejtjelezés

Petrik Béla

A népességfogyás csapdái Magyarországon

Rákóczi Anna

Szülésznői munka és hivatás

Szalontai Anna

A média szak

Szávai Csaba

Informatika dióhéjban

Szente Gábor

Építő-mérnökösködés

Szigeti Réka

Ételeink sava-borsa. Fűszerek, ízesítők, aromák.

Timár Sára

Népzene a mai világunkban

Tóth Enikő Ágnes

Az UNESCO

Tóth Máté

Olimpizmus és a Testnevelési Főiskola

Vörös Anna

Elektronikus média, forgatókönyvírás

Future city game

Egyik nap Zalán barátunk (a DPR elnöke) oda-jött hozzánk a folyosón, hogy beírt minket egy „város építő versenyre”, ami a Városházán lesz pár hét múlva és csak annyi a feladatunk, hogy elmondjuk az ötleteinket a város jövőjével kapcsolatosan. Szóval mikor igent mondtunk, még nem nagyon tudtuk, hogy miről is van szó, de végül is nagyon élményben lett részünk!

A játék reggelén még mindig semmilyen információnk nem volt a versenyről, így kis izgalommal néztünk elébe. 8-kor összeszedtük egymást az átlomáson és együtt mentünk a Városházára.

Négy iskola vetélkedett egymással: a Ferences, a Rákóczi, a Móricz és mi. Csapatunk tagjai: Botár Borbála, Albert Réka, Kiss Dénes, Bán Marcell, Bodrogi Fanni és kísérőnk, segítőnk Gergely Judit tanárnő. Nagyon vidám csapat jött össze, úgyhogy jó hangulatban nem volt hiány!!

A vetélkedőt a Polgármester úr beszédével, a játékmester ismertetőjével és egy rövid bemutatkozással kezdtük. Az első feladatban a csapatoknak össze kellett szedni a világ gazdasági, környezeti, kulturális és társadalmi problémáit – ez a feladat a mi csapatunknak sikerült a legjobban, mert mi voltunk az egyetlenek, akik megértették, hogy mit is kell csinálni. A második, harmadik feladatban Szentendre értékeit és lokális problémá-

it gyűjtöttük össze. Ezt követte az ebéd, majd a délutánt olyan ötletekkel folytattuk, amikkel jobbá tehetnénk a város életét. Minden csapat felírt 10 ötletet, majd szakértők segítségével kiválasztottunk háromat, amiről megkérdeztük a helyi lakosokat is. Kb. fél óránk volt szavazatokat gyűjteni a környékbeliektől, hogy ötleteink közül melyiket fogadnák legszívesebben. Ezt követően a kiválasztott ötletet kellett projektszerűen kidolgozni és előadni. Csapatunkban dúlt a kreativitás, ezért a Piactér felújításának, parkosításának és a piac fellendítésének tervét dolgoztuk ki. Rajzoltunk, gyurmáztunk, tervezgettünk és a végeredmény nagyon jól sikerült.

A projekt bemutatásokat egy szavazás követte, ahol mindenki a számára legjobban tetsző ötletre vagy csapatra szavazott. Ezt a szavazást a Ferences nyerte, minden bizonnyal a megnyerő előadásmódjuk miatt...

Ami viszont nagyon jól esett nekünk, hogy az eredményhirdetés után a Polgármester úr odajött hozzánk, külön gratulált és célzott rá, hogy szerinte mi voltunk a legjobbak

Nagyon jól éreztük magunkat és sok új dolgot megtudtunk Szentendréről. Jó kis nap volt!!

B.F.

Netbook a diákoknak

Iskolánk A HEFOP 3.1.3-as intézkedésben támogatásban részesült a 2005/06-os tanévben. Ebben a pályázatban több éves fenntart-

között szerepelt. Ezen pályázati felhívás, illetve fejlesztés célja, hogy a kompetencia alapú oktatási programok, oktatási programcsop-

hatóságot vállaltunk. Ennek megsegítésére került kiírásra a HEFOP 3.3/B/09/03 jelű pályázat, amelyben iskolánk ismét a nyertesek

magok, köztük digitális tananyag-tartalmak, valamint ezek megjelenítéséhez szükséges eszközök, demonstrációs segédletek eljussa-

nak az előzőleg már támogatott közoktatási intézményekbe.

A cél a projektben a digitális tudás elterjesztése, a mindennapi gyakorlattá válásának támogatása, modern szemléletű, kompetencia alapú oktatás elterjesztése, az ahhoz szükséges eszközök hosszú távon elérhetővé tétele az intézményben. A projekt során alkalmazásra kerülő eszközök, információhordozók és egyéb taneszközök új alternatívákat kínálnak a tanuláshoz, tanításhoz.

Az idegen nyelvek területén is színesebb, változatosabb eszközökre számíthatnak a diákok. A jövő tanévben angol, német, francia nyelvű könnyített olvasmányokkal bővíthetik a tudásukat, és mindezt négy szinten tehetik meg. XXI. századi szótárak, országismereti könyvek, a célnyelvi kultúrát mélyebben megismertető kiadványok, szókincsbővítő CD-ROMok bővíti a könyvtárunkat, amelyek hosszú távon hozzáférhetővé válnak a diákok számára.

A szövegértés fejlesztésében és a törté-

nelem érettségire való felkészülésben nagy segítséget fog nyújtani az a forrásközpontú tankönyvcsalád, amely minden nagy gimnazista rendelkezésére fog állni, és amelyekhez flipbook is tartozik.

Ezekon kívül több digitális tananyag és digitális kísérleti eszköz érkezett, ami színesebbé teheti a földrajz és fizika órákat.

Az iskola legnagyobb létszámú osztálya 33 főből áll. Ennek megfelelően 33 db netbook érkezett, amelyek az egyik tanteremben kerülnek elhelyezésre, és teremcserével bármely osztály számára elérhető lesz. A

jövő tanévben tehát a régi és új digitális tananyagokkal akár egyénileg és csoportosan lehet foglalkozni a diák netbookok segítségével.

Remélem minden diák fog találkozni ezen a pályázaton nyert eszközök valamelyikével, és a modern ismeretszerzés lehetősége kedvet csinál azoknak is a tanuláshoz, akiknek ez kisebb mértékű volt.

Koczor Tünde

Ösztöndíjak és nyerteseik 2008/2009

1. Az év matematikusa

Csesznák Tamás 5.a
Tóth Ádám 8.a
Kugler Szilvia 10.a
Tóth Eszter 12.a

2. Domokos ösztöndíj

Rózsa Viktória 8.a
Lánczos Réka 11.a

3. Historia ösztöndíj

Csereklýe Nóra 9.a

4. KULCS ösztöndíj

Nádai Judit 8.a
Tislér András 8.a
Virág Zsófia 8.a

5. Kékmadár ösztöndíj

Juhász Borbála 11.b
Légrádi Zsófia 10.a
Takács Dorka 10.a

6. FESCH ösztöndíj

Lőrincz Tamara 10.b
Szóbel Éva 11.b

7. Neumann ösztöndíj

Sulyok András Attila 9.a

8. Napsugár ösztöndíj

Nádai Judit 8.a
Rózsa Viktória 8.a
Csereklýe Nóra 9.a
Sulyok András Attila 9.a
Kugler Szilvia 10.a

9. Adria ösztöndíj

Bodrogi Fanni 11.b
Bán Marcell 10.b
Elter István 10.b
Vörös Dávid 11.a

10. „Z” ösztöndíj

Tóth Anna 8.a

11. Kántorképző ösztöndíj

Soós Zsófia 11.b

12. Leonardo ösztöndíj

Bodrogi Fanni 11.b
Kiss Dénes 10.b
Tamás Kriszta 10.a

13. Mustármag ösztöndíj

Tóth Eszter 12.a

14. Schweitzer Albert ösztöndíj

Takács Zsolt 10.b
Paizs Katalin 8.a
Nagy Emese 7.a

15. Nagykövet ösztöndíj

Valek Katalin 10.b
Török Luca 10.b

16. Egyesületi ösztöndíj

Kerekes Máté 7.a
Albert Ágota 9.b
Cséki Angéla 9.ny

17. Pro scola ösztöndíj

Cser Anna 11.b
Valek Katalin 10.b

18. Aranytoll ösztöndíj

Sipos Zsófia Alexandra 6.a

19. „T” ösztöndíj

Lissák Domonkos 6.a
Szabó Rebeka 6.a